

Muzeum
Etnoğraficzne

Jorcajt – czas chasydów

Jorzeit: The Time of the Hasidim

Jorcajt – czas chasydów

30 stycznia –
27 czerwca 2021

Miejsce:
Muzeum
Etnoğraficzne
Oddział Muzeum
Narodowego
we Wrocławiu

Kuratorka wystawy:
Joanna Kurbiel

Wystawa fotograficzna poświęcona uroczystościom jorcajtu (rocznicy śmierci) cadyków, odbywającym się co roku w Lelowie, Leżajsku i Radomsku, wzbogacona o fotografie z Podola (na terenie dzisiejszej Ukrainy) – kolebki chasydyzmu, z miejscowości takich jak Międzybóż, Braclaw i Humań, gdzie również znajdowały się znaczące ośrodki chasydyzmu. Na ekspozycję złożą się głównie fotografie artystki Joanny Sidorowicz, uzupełnione zdjęciami Dariusza Gawrońskiego, Piotra Krasa i Jerzego Sobola.

Pokazane zostaną portrety chasydów, elementy uroczystości jorcajtowych (modlitwy, tańce, składanie karteczek z prośbami przy grobach cadyków), przykłady literatury chasydzkiej – przypomnienie blisko 300-letniej historii ruchu chasydzkiego na terenach Rzeczypospolitej. Uzupełnieniem będzie kilkunastominutowy film, pozwalający przenieść się na chwilę do świata, który niemal 100 lat temu zniknął z polskiego krajobrazu bezpowrotnie. Wystawie towarzyszy informator.

↑ Muzeum Narodowe we Wrocławiu wraz z Oddziałami zaprasza na wydarzenia w 2021

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

DOLNY
ŚLĄSK

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO

Muzeum Narodowe we Wrocławiu jest instytucją kultury prowadzoną przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Samorząd Województwa Dolnośląskiego

The National Museum in Wrocław is an institution of culture run by the Ministry of Culture and National Heritage and the Regional Government of Lower Silesia

Pawilon
Czterech
Kopuł

BYpass. Wystawa pandemiczna

28 lutego – 16 maja 2021

**Miejsce: Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki
Współczesnej Oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu
Opieka kuratorska: Zespół Muzeum Sztuki Współczesnej**

Rok 2020 pokrzyżował wiele kulturalnych planów. Muzea trwają w niepewności jutra. Zamknięte dla gości serwują sztukę „online” i czują ogromny niedosyt i brak bezpośredniego kontaktu z widzami. Zaistniała sytuacja sprawiła, że wiele budowanych miesiącami projektów wystawienniczych musiało zostać „zamrożonych”, odłożonych na bliżej nieokreśloną przyszłość. To poczucie zawieszenia skłoniło kuratorki Pawilonu Czterech Kopuł do przyjrzenia się zbiorom własnego muzeum. I tak powstał pomysł wystawy „BYpass. Wystawa pandemiczna”.

„»BYpass...« to nasz muzealny zabieg ratujący, pozwalający nam przetrwać trudny czas” – mówi dr Barbara Banaś, zastępca dyrektora Muzeum Narodowego we Wrocławiu. „To prezentacja, będąca swoistym uzupełnieniem naszej kolekcji stałej prezentowanej w Pawilonie Czterech Kopuł, ukazująca szereg niezwykle ciekawych zjawisk i osobowości artystycznych, których nie udało się pokazać w ramach głównej ekspozycji. Klucz wyboru jest prosty i oparty o alfabet, czyli od litery A do Ż, i parytetowy, a więc wybraliśmy z bogatego zasobu prace artystek i artystów reprezentujących różne dyscypliny i nurty. To artystyczne panoptikum wydaje się być bardzo ciekawe i ozdrowieńcze – odkrywa przed nami szereg bardzo rzadko pokazywanych prac, w tym także dzieła artystów obcych, których niemały zespół znajduje się we wrocławskiej kolekcji. W naszych wyborach staraliśmy się utrzymać równowagę pomiędzy wszystkimi dyscyplinami – mamy więc malarstwo, rzeźbę, różne formy grafiki, fotografię, videoart i instalacje”.

Wystawę otwiera prezentacja prac Zofii Artymowskiej i Getulia Alvianiego, zamknie wrocławska malarka Janina Żemojtel. Wśród pokazywanych artystów znajdują się m.in.: Teresa Paągowska, Jolanta Nitka-Nikt, Marek Chlanda, Zofia Woźna, Krzesława Maliszewska, Halina Chrostowska, Zofia Rydet, Edward Hartwiąg.

↑ Muzeum Narodowe we Wrocławiu wraz z Oddziałami zaprasza na wydarzenia w 2021

**Muzeum
Narodowe
we Wrocławiu**

W głębi obrazu. Escape Room Schroń się w muzeum/Schroń się w obrazie/Źródła obrazu

marzec–czerwiec 2021

**Miejsce: Muzeum Narodowe we Wrocławiu,
Gmach Główny**

**Współpraca: Muzeum Narodowe
Ziemi Przemyskiej**

Kolekcja muzealna / muzeum / obraz jako ucieczka / miejsce bezpieczne w okresie dominacji negatywnych narracji pandemicznych.

Mikrointerwencje artystów współczesnych w kolekcje stałe Muzeum Narodowego we Wrocławiu.

Prof. Jadwięga Sawicka (Wydział Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego) oraz prof. Łukasz Huculak (Wydział Malarstwa ASP we Wrocławiu) stworzą prace odnoszące się do tematu bezpieczeństwa, nawiązując do wybranych dzieł sztuki prezentowanych na wystawach stałych „Sztuka śląska XVI–XIX w.” i „Sztuka europejska XV–XX w.”

Celem projektu jest pokazanie stałej kolekcji w nowym świetle, przyciągnięcie widzów, którym ekspozycje te są już dobrze znane.

„Stanowiąc rodzaj powiększenia/wydobycia/podkreślenia wybranych wątków z emblematycznych dla kolekcji muzealnych obiektów, wyszczególnienia nieznających detali, dookreślenia niekiedy mało czytelnych elementów drugiego planu, realizacje te zapraszają do uważniejszego spojrzenia na pozostałe obiekty, stanowiąc niejako »warsztaty« wnikliwego odbioru dzieł sztuki” – tłumaczą artyści.

**Muzeum
Narodowe
we Wrocławiu**

Galeria mody

27 kwietnia – 29 sierpnia 2021

**Miejsce: Muzeum Narodowe we Wrocławiu,
Gmach Główny**

**Kuratorka wystawy:
dr Małgorzata Moźdzynska-Nawotka**

Ubiór pojawia się we wszystkich odmianach malarstwa, rzadko jednak widz zastanawia się nad tym, co wnosi do obrazu. A jest to udział dwojaki. Z jednej strony tkanina – jej kolor, wzór, faktura, sposób układania się, krój i zdobienia ubioru – stanowi element plastyczny kompozycji. Jednocześnie strój przedstawionych postaci komunikuje przesłania: symboliczne, ceremonialne, społeczne, psychologiczne, religijne, erotyczne, technologiczne, polityczne, ekologiczne, międzykulturowe. Tym związkom mody i sztuki poświęcona będzie wystawa „Galeria mody”.

Będzie ona prezentowana w salach wystaw czasowych, ale obejmie także galerie stałe na I i II piętrze, gdzie przy wybranych dziełach zaprezentowane zostaną kostiumologiczne „standy”.

„W odniesieniu do wystawy w salach czasowych przyjęliśmy klucz kolorystyczny, poświęcając kolejne sale poszczególnym barwom” – wyjaśnia dr Małgorzata Moźdzynska-Nawotka, kuratorka wystawy. „To podejście pozwala na nieoczekiwane »spotkania« obrazów, ubiorów, tkanin i akcesoriów mody z okresu od średniowiecza do czasów współczesnych, odślawiające zarówno wątki »długiego trwania«, jak i oddziaływanie aktualnej, zmiennej mody oraz kształtujących ją czynników”.

Wystawie będzie towarzyszyć najnowsza książka autorstwa kuratorki wystawy zatytułowana „Pozór kostiumu”. To praca poświęcona historii mody w Polsce od XVIII do pocz. XX w., związkom mody i malarstwa oraz znaczeniom komunikowanym przez strój. Czytelnik dowie się na przykład, dlaczego strój koronacyjny Stanisława Augusta Poniatowskiego nazywano „hiszpańskim”, z jakich powodów Stanisław Leszczyński z małżonką sportretowali się jako sułtan i jego faworyta i czemu wykwinnty szal kaszmirski kosztował tyle, co elegancki powóz...

Salzbrunn.

Muzeum
Etnoğraficzne

F. W. 1888

Elisenhalle mit Hochwald.

Podróż za marzeniami. Kultura uzdrowiskowa w Europie

15 maja – 19 września 2021

Miejsce: Muzeum Etnoğraficzne

Oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu

Kuratorki wystawy: Paulina Suchecka i prof. dr hab. Bożena Płonka-Syroka

Jak zmieniały się marzenia i oczekiwania związane z podróżami do uzdrowisk, po co – oprócz polepszenia zdrowia – jeżdżono kiedyś do wód i jak spędzano tam czas? Odpowiedzi na te i inne pytania można będzie znaleźć na wystawie poświęconej historii uzdrowisk w Europie. Ekspozycja koncentruje się na XVII–XIX w., czyli okresie największego rozwoju kurortów. Wśród prezentowanych eksponatów znajdą się dawne fotografie, druki, pocztówki, pamiątkowe naczynia (szkalanice, puchary, talerze, filiżanki ze „zdrojowymi” nadrukami). Do aranżacji wykorzystane będą także części garderoby oddającej klimat czasów podróży do wód. Wystawa będzie pokazywana w salach wystaw czasowych, ale także w plenerze przed Muzeum.

Autorką tekstów o uzdrowiskach europejskich jest prof. dr hab. Bożena Płonka-Syroka z Zakładu Humanistycznych Nauk Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. Jak pisze:

„Podróże do uzdrowisk wiązały się ze zróżnicowanymi oczekiwaniami klientów, nie ograniczonymi tylko do leczenia. Kobiety marzyły przede wszystkim o odpoczynku, regeneracji sił i uwolnieniu z krępujących ruchy gorsetów i niewygodnego obuwia itp. Mogły ubierać się swobodniej, poruszać się same w uzdrowiskowej przestrzeni publicznej, spotykać się z innymi kobietami i pozwalać sobie na drobne przyjemności, takie jak zakupy. Wieczory spędzano na spacerach, w trakcie których podziwiano niedostępne kobietom w mieście piękno przyrody, i na rozmowach w nieformalnych warunkach, których na co dzień kobiety bywały pozbawione przez reguły i konwenanse”.

Muzeum
Narodowe
we Wrocławiu

Intrygująca kolekcja pani Augusty Stenzel

1 czerwca – 5 września 2021

Miejsce: Muzeum Narodowe we Wrocławiu,
Gmach Główny

Kurator wystawy: Artur Hryniewicz

W 1913 r. Muzeum Starożytności Śląskich zakupiło od mieszkanki Wrocławia, owdowiałej pani Augusty Stenzel, dwa nowożytne dokumenty pergaminowe oraz 62 średniowieczne i nowożytne pieczęcie woskowe odcięte w XIX w. od dokumentów, które uwierzytelniały.

Zbiór ten był o tyle zadziwiający, że znajdowały się w nim tylko artefakty oryginalne, podczas gdy prawie wszystkie XIX-wieczne kolekcje sfragistyczne bazowały głównie na odlewach gipsowych. Do tego jeszcze rangą wielu z tych egzemplarzy była szczególnie wyjątkowa, albowiem znajdowały się wśród nich unikatowe pieczęcie cesarskie, królewskie, hrabiowskie, rycerskie, kościelne oraz ogólnomiejskie pochodzące z czasu od końca XII do początku XVII w.

Do dzisiaj zachowało się w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu 48 pieczęci – w tym jedne z najcenniejszych: cesarsko-królewska pieczęć majestatyczna Wacława IV Luksemburskiego z lat 1378–1400, a także pieczęć herbowa cesarza Zygmunta Luksemburskiego z lat 1433–1437.

Pawilon
Czterech
Kopuł

Na bieli. Instalacje amerykańskie Ewy Kuryluk

26 czerwca – 3 października 2021

**Miejsce: Pawilon Czterech Kopuł
Muzeum Sztuki Współczesnej
Oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu**

**Kuratorzy wystawy: dr Barbara Banaś
i Zofia Gebhard**

Prezentowany po raz pierwszy w Polsce obszerny wybór malowanych i drapowanych tkanin realizowanych przez artystkę w latach 80. i 90. XX w. w Ameryce.

Ewa Kuryluk, jeszcze w latach siedemdziesiątych XX w. wpisująca się w nurt malarstwa hiperrealistycznego, lekko surrealistycznego, odrzuciła ten język artystycznej ekspresji. Niemożność malowania, narastająca po dramatycznych doświadczeniach osobistych (próby samobójcze brata Piotra), sprawiła, że artystka odkryła dla siebie nową przestrzeń, nową płaszczyznę „rozmowy”. Stała się nią biała połać tkaniny, na której czerwonym tuszem kreśliła kontury – twarzy, fragmentów ciała, ludzkiej sylwetki. Działania te ewoluowały w przestrzeni, gdy Ewa Kuryluk zaczęła nadawać malowanym tkaninom kształty, drapując je, upinając, osadzając na krzesłach, sofach, wyprowadzając w plener. Wiele z powstałych wówczas prac ma intymny, zmysłowy, niekiedy wręcz erotyczny charakter.

Na wystawie pokazanych zostanie kilkanaście instalacji, m.in. materie pokryte tekstami, nazwane przez artystkę „Rysopisami”, o których mówiła: „Rysuję, czego nie mogę napisać. Piszę, czego nie mogę narysować”.

Muzeum
Narodowe
we Wrocławiu

Peonie w seladonowej wazie. Chińska porcelana z manufaktury Mistrza Jiang

6 lipca – 5 września 2021

Miejsce: Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Gmach Główny
Kuratorzki wystawy: Dorota Róż-Mielecka
i Katarzyna Matuszczyk-Lu

Współpraca: Instytut Sun Kenǵyao w Longquan
i Stowarzyszenie Polsko-Chińskie na Rzecz Kultury i Sztuki

Longquan, położone pośród gór niewielkie miasto w prowincji Zhejiang, jest kolebką chińskiej ceramiki. W tutejszych manufakturach wytwarza się nieprzerwanie od dziesięciu stuleci porcelanowe przedmioty pokryte charakterystycznym szkliwem w różnych odcieniach zieleni, błękitu i szarości. Tak zwane seladony są od wieków symbolem chińskiej kultury. Współczesne seladony z Longquan nadal wytwarza się tradycyjnymi metodami, a tutejsza technologia wypału została wpisana na Światową Listwę Dziedzictwa Narodowego UNESCO w 2007 roku.

Na wystawie pokazanych zostanie prawie 100 prac Jiang Tongleia, jednego z najbardziej znanych ceramików z Longquan, oraz jego syna, który kontynuuje rodzinne tradycje ceramiczne. W manufakturze Sun Kenǵ yao artyści wykonują zarówno artystyczne obiekty unikatowe, jak i użytkowe, między innymi zestawy do ceremonii herbacianej, naczynia do kaligrafii. Powielają klasyczne formy z epoki Song (960–1279) i tworzą własne.

Muzeum
Narodowe
we Wrocławiu

Skarb Średzki. Cesarze, królowie i książęta

1 października – 31 grudnia 2021

Miejsce: Muzeum Narodowe we Wrocławiu,
Gmach Główny

Kurator wystawy: Jacek Witecki

Klejnoty i monety tworzące razem Skarb Średzki to jedne z najbardziej niezwykłych zabytków w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu. Unikatowy zespół średniowiecznych precjozów został ukryty w połowie XIV w. w Środzie Śląskiej – niewielkim mieście położonym na szlaku handlowym łączącym Wschód z Zachodem Europy. Historia skarbu i powstania należących do niego klejnotów przenosi nas jednak daleko poza śląski horyzont.

Pojawiają się w niej postacie należące do największych rodów panujących, w których rękach spoczywały losy średniowiecznej Europy: Staufów, Andegawenów, Walezjuszy, Luksemburgów i Przemyślidów. Fryderyk II – zdobywca Italii i cesarz, Filip VI – król Francji, książę Karol de Valois – założyciel dynastii Walezjuszy, Jan Luksemburski – nieustraszony rycerz i król Czech, cesarz Karol IV, który uczynił z Praги światową metropolię, i jego francuska małżonka Blanche. Cesarze, królowie i książęta – ich ambicje, niezwykłe losy, małżeństwa i konflikty – to o nich opowiadają niezwykłe klejnoty odnalezione przypadkowo w 1989 r. i ich historię przybliży wystawa w Muzeum Narodowym we Wrocławiu.

Muzeum
Etnoğraficzne

Naprawiacze

23 października 2021 – 30 stycznia 2022

Miejsce: Muzeum Etnoğraficzne

Oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu

Kuratorki wystawy: Olga Budzan i Marta Derejczyk

Recycling i upcycling są dziś popularnymi trendami we wzornictwie. To nie tylko wynik chwilowej mody czy upodobania projektantów do określonej estetyki, ale wymóg czasów wynikający z kondycji naszej planety. Celem wystawy jest prezentacja dawnych oraz współczesnych koncepcji i przykładów traktowania przedmiotów. Kuratorki wystawy chcą zwrócić uwagę na szacunek, jaki można okazać zarówno materii (metal, ceramika, tkanina, papier), jak i pracy rąk ludzkich. Chcą też pokazać, że dawne zasady wiejskiego i miejskiego gospodarowania mogą być wzorem dla dzisiejszych wyznawców idei zero waste.

Na wystawie można będzie zobaczyć przede wszystkim wyroby związane z szewstwem i druciarstwem, ale również przedmioty naprawione hobbystycznie, amatorsko, intuicyjnie. Wśród pokazywanych obiektów znajdą się przedmioty wypożyczone od osób prywatnych, domowych wynalazców i majsterkowiczów zajmujących się ratowaniem wszystkiego, co „może się jeszcze przydać”. Wystawa jest hołdem dla ludzkiej pomysłowości i zręczności. Jest też okazją do nowego odczytania przedmiotów, które na co dzień znajdują się w magazynach muzealnych. Trudno w jeden dzień naprawić świat, ale można zacząć od... zacerowania skarpetki.

Wystawie towarzyszyć będą zajęcia edukacyjne dla dzieci i dorosłych: ekotkanie z siatek plastikowych, nauka cerowania, warsztaty DIY.

↑ Muzeum Narodowe we Wrocławiu wraz z Oddziałami zaprasza na wydarzenia w 2021

Muzeum
Narodowe
we Wrocławiu

Wrocław według Bacha

9 listopada 2021 – 27 lutego 2022

Miejsce: Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Gmach Główny

Kuratorka wystawy: Aurelia Zduńczyk (przy wsparciu Marka Pierzchały)

Pierwsza w historii prezentacja bezcennego zbioru 190 rysunków ukazujących najważniejsze budowle, pomniki, place Wrocławia, a także mosty, wykute w kamieniu rzeźby czy – w niemal 85% niezachowane do naszych czasów – portale domów mieszczańskich. Tworzące zestaw sześciu tek rysunki prezentują niezwykle portret miasta stojącego u progu nowoczesności, modernizacji i rozbudowy, uchwyconego ręką artysty w ostatnim momencie przed wynalezieniem i upowszechnieniem fotografii. Unikatowy zbiór wykorzystany był wielokrotnie do odtwarzania zniszczonych wrocławskich zabytków. Rysunki z jubilerską precyzją wykonali w latach 1823–1828 pod okiem pierwszego dyrektora Wrocławskiej Szkoły Sztuk – Carla Daniela Davida Friedricha Bacha – trzech studenci: Heinrich Mützel, Heinrich Hillebrandt i Ernst Wiedemann.

Celem wystawy jest również przybliżenie zwiedzającym niezwykle interesującej postaci inicjatora powstania zbioru – Carla Bacha, który był pierwszym dyrektorem szkoły dziś znanej pod nazwą Akademii Sztuk Pięknych. Na wystawie zaprezentowany zostanie fragment znajdującej się w zbiorach Muzeum kolekcji rysunków Carla Bacha, jak również wykonywane według jego projektu w śląskich fabrykach naczynia ceramiczne czy lichtarze i wydawane przez niego pisma poświęcone teorii sztuki. Atrakcją wystawy będzie też bezcenny, wypożyczony z Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu, sztambuch artysty pokazujący sieć zawodowych powiązań i kontaktów malarza. Wystawie towarzyszyć będzie rozbudowany program edukacyjny, przybliżający za pomocą gier i zabaw dzieje Wrocławia, jak również wygląd i lokalizację najcenniejszych zabytków miasta.

Muzeum
Narodowe
we Wrocławiu

Drewniane skarbczyki dam. Historia kobiet w meblach zapisana

9 listopada 2021 – 30 stycznia 2022

Miejsce: Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Gmach Główny

Kuratorka wystawy: Małgorzata Korżel-Kraśna

W historii meblarstwa meble przeznaczone wyłącznie dla kobiet stanowią zdecydowaną mniejszość. Wystawa odkryje te zapomniane już przedmioty i pokaże zależność między pozycją społeczną kobiet a liczbą wytwarzanych na ich potrzeby mebli. Przykładami najpopularniejszych sprzętów kobiecych, używanych od antyku aż do czasów współczesnych, są różnego rodzaju skrzyneczki, kasety, szkatuły, pudełka lub puzderka. Przybierały one wielorakie kształty, różnorodne dekoracje i wykonywane były z niezliczonej liczby materiałów. Najpowszechniejsze robiono z metali szlachetnych lub z drewna. Służyły do przechowywania biżuterii, drobnych i kosztownych przedmiotów, pamiątek, przyborów toaletowych i kosmetyków. Dawniej popularne były też małe przyborniki do robótek, pisania lub dbania o urodę. Oprócz wymienionych funkcji sprzęty służyły też skrywaniu kobiecych tajemnic. Wiele mówiły o swoich właścicielkach – ich gustach i statusie społecznym.

Najwięcej mebli i przyborników dla pań wykonywano w XVIII w., kiedy kobiety w hierarchii społecznej po raz pierwszy zaczęły zajmować ważne miejsce. W początkach XIX stulecia produkowano ich znacznie mniej, ale już w połowie tego wieku, kiedy zaczęła wzrastać rola kobiety, ich liczba się zwiększyła. W 2. połowie XIX w. ograniczano się do robienia stolików do robótek ręcznych i drobnych przyborników. Z czasem damy, w wyniku ruchów emancypacyjnych, zyskiwały więcej praw i nie potrzebowały już sprzętów specjalnie dla nich produkowanych. Po prostu korzystały z mebli takich samych jak mężczyźni.

Zaklinacze czasu. Kolędniczy teatr obrzędowy

20 listopada 2021 – 27 lutego 2022

**Miejsce: Muzeum Etnograficzne Oddział
Muzeum Narodowego we Wrocławiu**

Kuratorka wystawy: Dorota Jasnowska

Prezentacja różnych form kolędowania w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem Dolnego Śląska. Na ekspozycji będzie można zobaczyć wielokolorowe ruchome gwiazdy kolędnicze i obnośne szopki z Dolnego i Górnego Śląska, Śląska Cieszyńskiego oraz Małopolski. Zaprezentowane zostaną kolędnicze maskary zwierzęce: turonie, kozy, niedźwiedzie oraz przebrania grup kolędniczych np. z Beskidu Żywieckiego czy Herodów z Dolnego Śląska.

Pawilon
Czterech
Kopuł

Abakanowicz. Totalna

18 grudnia 2021 – 24 kwietnia 2022

Miejsce: Pawilon Czterech Kopuł

Muzeum Sztuki Współczesnej

Oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu

Kuratorki wystawy: dr Barbara Banaś

i Iwona Dorota Biśgos, as. Małgorzata Micuła

Będzie to pierwsza tak duża prezentacja dorobku artystycznego Małdaleny Abakanowicz, najbardziej znanej na świecie współczesnej polskiej artystki. Wystawione zostaną wszystkie dzieła artystki znajdujące się w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, które może pochwalić się największą i najbardziej reprezentatywną kolekcją jej prac. Na wystawie można będzie zobaczyć również materiały dokumentalne przedstawiające aktywność rzeźbiarki na przestrzeni kilku dekad w rozmaitych miejscach globu.

Abakanowicz – będąca w bliskiej relacji z naturą, wykorzystująca w sposób oryginalny naturalne tworzywa, takie jak włókna sialowe, jutowe czy drewno – zostanie zaprezentowana jako artystka skupiona na badaniu „kondycji ludzkiej”, która doskonale wpisuje się w aktualny w sztuce współczesnej sposób myślenia recyklingowego i proekologicznego.

Główną ekspozycję dopełni wystawa edukacyjna, przygotowany zostanie też bogaty program wydarzeń towarzyszących, takich jak oprowadzania po wystawie, wykłady, warsztaty, spektakle. Działania będą skierowane do wszystkich grup wiekowych oraz do osób zagrożonych wykluczeniem.